

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg er lidt ked af at måtte sige til fru Connie Hedegaard, at jeg ikke er så optimistisk med hensyn til, hvad der sker af sig selv. Jeg mener, der må nogle tiltag til, for at vi kan ændre tingene. Og havde der ikke været forslag fremme og en debat om alle disse spørgsmål, tror jeg heller ikke, der var sket ret meget.

Men jeg har for nylig haft en oplevelse sammen med undervisningsministeren. Vi var inviteret ud, hvor ca. 275 unge mennesker fra efg-serviceerhverv var ved at være færdiguddannede på basisåret og nu skulle ud i praktikpladser. Og dér fik vi at vide af lærerne, at 175 ud af de 275, der var til stede, ville være damefrisører. Jeg må tilstå, at det første, jeg sagde, var: jamen der er da ikke hår og skæg nok i landet til, at så mange af jer for hver årgang, der kommer ud, kan komme til at beskæftige sig med hår og skæg.

Et sådant eksempel fortæller mig, at vi er ikke kommet ret langt med hensyn til at påvirke de unge til at vælge utraditionelt – i hvert fald ikke i den aldersklasse – og det er ærlig talt bekymrende, synes jeg.

Men lad os nu ikke være alt for defaitistiske, for vi skal jo videre, og der har været en oplagt vilje til at komme nogle skridt videre i dag. Vi er uenige om den generelle politik – det er der ikke tvivl om – idet vi andre siger, at der skal være arbejdstidsnedsættelse og sabbatar, betalt frihed til uddannelse osv., ud fra den tankegang, at vi må fordele arbejdet lidt bedre, så kommer flere i arbejde. Det vil regeringens ikke være med til.

Til gengæld er der andre ting, vi ikke vil være med til, men selv om arbejdsministeren – jeg ved ikke, om det var helt bevidst – fik det til at fremstå, som om der ikke var noget nyt i dagsordenen, mener jeg bestemt, vi har haft en god debat og har fået viden frem. Desuden har vi fået løfte om nye undersøgelser, ikke alene de undersøgelser, som var sat i gang – det var vist ministerens bemærkning – inden man diskuterede dagsordenen, men også andre undersøgelser, så jeg synes nok, vi er kommet et bette nøk videre, som vi siger over i det jyske.

Men det er selvfølgelig ikke godt nok. Vi skal videre, og vi skal da vide at bruge denne dagsorden, det er klart. Som altid, når vi laver fælles dagsordener, fortolker vi dem måske ikke helt ens, men så må vi se, hvor langt

den kan bære, og det vil vi bl.a. bruge den til.

Jeg vil lige omtale flaskehalsproblemet, som jeg tror statsministeren nævnte. Vi har et flaskehalsproblem, som består i, at unge kvinder står i kø for at få en uddannelse og et job i sundhedssektoren. Vi har ikke uddannelsespladser nok til dem, men vi har masser af normerede stillinger til dem, hvis de var uddannede. Det er altså lidt et paradoks, når vi nu diskuterer disse spørgsmål en hel dag og det faktisk er sådan, at der mangler sygeplejersker og sundhedsplejersker. Der er normerede job til dem, men der er ikke uddannelseskapacitet til, at vi kan få stillingerne besat. Det synes jeg er et paradoks, som vi ikke kan leve med, og jeg håber, det vil lykkes at komme lidt videre med det forslag til en ny tusindpladsaftale, der foreligger.

Endvidere vil jeg sige, at en af de positive ting, der er sket, er, at de ligestillingskonsulenter, vi har fået oprettet stillinger til, gør et fantastisk stykke arbejde. Det gælder de første fjorten, og det tror jeg også vil gælde de efterfølgende. Uden dem havde vi ikke fået så meget udredningsarbejde på bordet, som vi har fået, og så havde vi stået lidt på herrens mark med undersøgelser, vi kunne lægge en vis værdi i. Det har de været enestående til, og jeg ville ønske, at ethvert ministerium fik sin ligestillingskonsulent.

Jeg ville også ønske, at hvert amtsråd fik sin ligestillingskonsulent – det er ikke staten, men amtsrådene selv, der skal betale det – og som kunne bistå kommunerne, for det er der også brug for. Jeg vil foreslå, at vi laver nogle tilskudsordninger, for jeg tror, der er to måder at påvirke arbejdsgiverne på. Den ene er med en pisk, og den anden er med en gulerod, altså tilskud eller det modsatte. Jeg ved, at hr. Estrup var inde på det, og jeg kan sige, at vi meget gerne vil være med til at se på den model, som hr. Estrup ridsede op. Endelig vil vi også gerne være med til at lave en tilskudsordning, så vi får efg-praktikanter – både mænd og piger – ind i utraditionelle fag.

Estrup (RV):

Jeg vil gerne begynde med at takke såvel undervisningsministeren som arbejdsministeren for den meget åbne erkendelse af, at vo-